

[Ib Christensen]

Vi kan ud fra de betragtninger, som vi gjorde gældende ved første behandling, og styrket af de henvendelser, der er kommet til udvalget her inden anden behandling, stemme for samtlige ændringsforslag. Det drejer sig bl.a. om en forhøjelse af afgiftsgrænsen og om en fritagelse for kaproningsbåde og klubejede både. Regeringspartierne har altså på et par punkter vist en vis bevægelighed, men altså ikke nok. Man fastholder dette forslag, som formentlig vil æde sig selv op i administration og negative beskæftigelsesmæssige virkninger.

Det er ligeledes blevet klarlagt, at denne lystbådavgift ikke – i modsætning til, hvad myten har gået ud på – kan kaldes en egentlig luksusskat. Det udsnit af befolkningen, der ejer lystbåde, er et bredt gennemsnit af hele den erhvervsaktive befolkning.

Med den argumentation, jeg her har fremført, og med den argumentation, vi gjorde gældende ved første behandling, kan jeg meddele, at retsforbundets seks medlemmer vil være til stede på fredag og være med til forhåbentlig at nedstemme dette lovforslag.

Wilhelm (VS):

På grund af sygdom kan vores ordfører hr. Waldorff ikke være til stede, og jeg skal kun kort gentage, at VS meget gerne havde medvirket til at beskatte et luksusforbrug og endnu gernere havde medvirket til at ramme sorte penge. Vi er derfor heller ikke principielt imod en eller anden form for en bådafgift. Jeg kan i øvrigt sige, at vi kan stemme for de ændringsforslag, der ligger her. Men selv efter ændringsforslagernes vedtagelse er lovforslaget langt fra at ligne noget, der er rimeligt. Jeg skal henvise til de indvendinger, hr. Waldorff gjorde ved første behandling, og kun repetere de vigtigste af dem. Selv efter vedtagelse af disse ændringsforslag er det sådan, at der ikke er noget nettoprovenu, at hovedvirkningen vil være en forøring til de nuværende bådejere på en lille halv milliard kroner, og at det bliver et endnu bedre objekt for anbringelse af sorte penge, end det er i dag.

På den baggrund er det klart, at VS vil stemme imod forslaget ved tredje behandling, og jeg kan selvfølgelig garantere, at vi på fredag er fuldtallige igen.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg kan forstå på de ordførertaler, der har været holdt – bortset fra de to regeringspartiers – at der fortsat er en betydelig uvilje imod det lovforslag, som foreligger. Jeg synes dog, der kan være grund til at gøre nogle enkelte bemærkninger, for det er, ligesom man skyder over målet i det, der udtales her fra folketingets talerstol.

Man siger, at forslaget vil have negativ virkning provenumæssigt set. Det foreligger der altså ingen beviser for. Tværtimod mener jeg at kunne sige, at der ikke vil være den negative virkning, som man har stillet op fra dem, der ønsker, at forslaget ikke skal gennemføres. Det skal jeg ikke bebrejde vedkommende klubber eller foreninger, eller hvem der i øvrigt har argumenteret imod forslaget. Der er for mig ingen tvivl om, at forslaget ikke vil få de negative virkninger, som der her har været tale om.

Jeg havde troet og håbet på, at når man fremsatte de ændringsforslag, som ville holde fritidssystemerne, om jeg må bruge det udtryk, udenfor, så ville man have opfattet forslaget mere positivt.

I ændringsforslag nr. 1 foreslår man, at de 15.000 kr. skal være en bundgrænse. I de svar fra ministeriets side, der har været givet på spørgsmål, har man omtalt, hvilken forøgelse af vanskelighederne med at administrere og kontrollere afgiften det ville medføre.

Dermed er jeg inde på den administrative side af sagen. Dette forslag er meget enkelt at administrere, hvilket også fremgår af bemærkningerne til forslaget. Det er ikke sådan, at hele provenuet eller halvdelen af provenuet vil blive brugt til administration. Der vil kun blive en meget begrænset administration i forbindelse med dette forslag, som det foreligger her efter anden behandling.

Må jeg sige med hensyn til ændringsforslag nr. 3, hvor man foreslår en konstant forhøjelse af grænsen på 2.000 kr. hvert år, at det er egentlig et ganske interessant forslag, for hvis vi indførte det princip på alle de områder, hvor vi har stykafgifter, så ville vi jo få et væsentligt større provenu ind fremover. Det er over halvdelen af det afgiftsprovenu, der betales til statskassen. Hvis man regulerede stykafgifterne – altså i den anden retning – på grund af prisudviklingen, så vil-